

สื่อสายใยส่งสาร จากผู้เกษียณอายุราชการ 2559

วิพรทิพย์ คำดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

วันที่ 30 เดือนกันยายนของทุกปี เป็นวันที่มีความหมายสำหรับผู้เกษียณอายุราชการ เพราะเป็นสัญญาณของการเตรียมตัวเพื่อดำเนินชีวิตในรูปแบบใหม่ ในวัยหกสิบปี หลังจากที่ได้ทุ่มเททำงานให้แก่แผ่นดินจนครบถ้วนสมบูรณ์ สิ่งที่น่าสนใจและมีความสำคัญ คือ บทเรียนในการทำงานของผู้เกษียณอายุราชการทุกท่านนั้น มีคุณค่าและความหมายยิ่ง

ผู้เขียนได้มีโอกาสสัมภาษณ์และรับทราบข้อคิดเห็น จากจดหมายที่ส่งไปถึงผู้เกษียณอายุราชการของมหาวิทยาลัยแม่โจ้จำนวนหนึ่ง ช่วงก่อนเดือนกันยายน พ.ศ. 2559 ในครั้งนั้น มีผู้เกษียณอายุราชการ จำนวน 26 คน ทั้งจากคณะบริหารธุรกิจ คณะผลิตกรรมการเกษตร คณะวิทยาศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยแม่โจ้-ชุมพร มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่เฉลิมพระเกียรติ วิทยาลัยบริหารศาสตร์ สำนักงานอธิการบดี กองกลาง กองกิจการนักศึกษา กองอาคารและสถานที่ กองสวัสดิการ สำนักบริหารและพัฒนามหาวิชาการ รวมทั้งจากสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร ทุกคนมีความเป็นกัลยาณมิตรในการพบปะพูดคุย และคณาจารย์บางส่วนที่ยังมีภาระงานสอนก็ได้ให้ความร่วมมือในการเขียนตอบแบบแสดงความคิดเห็น นับเป็นน้ำใจไมตรีที่งดงามเหลือเกิน

นอกเหนือจากมิตรไมตรี สิ่งที่มีคุณค่าและสำคัญมาก คือ สารสาระที่สื่อสายใยถึงมหาวิทยาลัยแม่โจ้ เป็นความมุ่งหวังที่อยากให้พิจารณา เป็นความเชื่อมั่นศรัทธาในองค์กรที่มีบุญคุณ ความคิดดีงามเหล่านี้ตักผลึกจนกลั่นกรอง เป็นมุมมองที่มีประโยชน์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

ประการแรก “วิสัยทัศน์ มองไกลและเป็นสากล” การที่ผู้เกษียณอายุราชการเน้นความสำคัญในเรื่องนี้ นับเป็นเรื่องที่ดีมาก เนื่องจากคุณสมบัติข้อนี้สำคัญที่สุด เพราะ “แม่โจ้” เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพ ดังนั้น การมีวิสัยทัศน์เพื่อสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้น จึงเป็นโจทย์สำคัญที่สุด วิสัยทัศน์ หมายถึง ภาพจินตนาการหรือภาพฝันที่ต้องการให้เกิดขึ้นจริง เป็นจุดมุ่งหมายที่ต้องการไปให้ถึง โดยมีการวางแผนไว้อย่างชัดเจน ตัวอย่าง การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาแม่โจ้ มีความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ตั้งแต่สามารถสื่อสารได้จนถึงระดับเชี่ยวชาญ โดยกำหนดให้เป็นคุณสมบัติเด่นของนักศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้สามารถทำงานได้ทุกพื้นที่ในโลก หรือโจทย์สำคัญที่ว่า ทำอย่างไรให้นักศึกษามีความคิดเป็นสากล ตระหนักรู้ในเรื่องราวอันเป็นข้อเท็จจริง สามารถรู้เท่าทันโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถปรับประยุกต์ความรู้จากโลกดิจิทัลมาใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือโจทย์สำคัญด้านการวิจัย เช่น ทำอย่างไรให้มีการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมจากงานวิจัย หากไม่มีจะทำอย่างไรให้เกิดขึ้น และบางสาขาที่ดำเนินการอยู่แล้ว จะทำให้มีมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ได้อย่างไร และในระยะ 10-15 ปี ข้างหน้าจะทำอย่างไร

นอกจากนี้ โจทย์สำคัญอีกข้อหนึ่ง คือ การพัฒนาหลักสูตรของมหาวิทยาลัยให้ทันสมัย จะทำอย่างไร เพื่อให้สถาบันการศึกษาและองค์กรต่างประเทศสนใจให้ความร่วมมือทางวิชาการ และประสานงานแลกเปลี่ยนบุคลากรมากกว่าที่เป็นอยู่ รวมทั้งจัดรูปแบบความร่วมมือที่หลากหลายชัดเจน นับเป็นความคิดเห็นที่ชวนพิจารณา

ประการที่สอง “สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของกษัตริย์เกษตร รัชกาลที่ 9 และตามรอยเบื้องพระยุคลบาท เรื่อง ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” รวมทั้งเน้นให้เกษตรกรและผู้บริโภคมีความรู้ความเข้าใจว่า “เกษตรอินทรีย์ คือ มิตรแท้ของชีวิตและสังคม” สารข้อนี้ต้องการย้ำวิสัยทัศน์ พันธกิจและอุดมการณ์ของมหาวิทยาลัย การน้อมนำศาสตร์พระราชามาเป็นแนวทางสำคัญ ให้เกิดเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องยั่งยืน ถือเป็นความดีงามสูงสุดของทุกคน เนื่องจากผู้เกษียณอายุราชการได้มีส่วนร่วมรับรู้ เรียนรู้ และปฏิบัติงานด้านนี้ในมหาวิทยาลัย หลายคน คือ ผู้นำและผู้ปฏิบัติเป็นแบบอย่าง รวมทั้งเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นการนำเสนอให้ทุกฝ่ายตระหนักในความสำคัญ และเป็นแนวทางชัดเจนว่า “แม่โจ้” จะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีอัตลักษณ์ เทิดทูนศาสตร์พระราชา เป็นมหาวิทยาลัยเกษตรอินทรีย์ และมหาวิทยาลัยรักษาสິงแวดล้อม ดังนั้น คำถามที่ต้องการคำตอบ คือ ลักษณะทางกายภาพที่ปรากฏเท่านั้นใช่หรือไม่ คือ การมีอุดมการณ์ที่แท้จริง และสามารถชี้นำสังคมได้

ประการที่สาม “นักวิชาการผู้ถึงพร้อมทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ” มุมมองที่ผู้เกษียณอายุราชการเน้นย้ำ คือ จุดเด่นของ “แม่โจ้” ในการเป็นนักปฏิบัติที่อดทนและสู้งาน การยึดมั่นในคุณค่า “งานหนักไม่เคยฆ่าคน” การเป็นผู้รู้และเชี่ยวชาญอย่างแท้จริงในเรื่องการเกษตรจนเป็นที่ยอมรับในสังคม คุณลักษณะดังกล่าวจะเกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่องยาวนานนั้น เครื่องมือสำคัญ คือ ผู้ถ่ายทอดต้องเชี่ยวชาญชัดเจน ทั้งเนื้อหาและการปฏิบัติ เป็นแบบอย่างได้ สาธิตได้เพราะผู้รู้ได้ทดลองทำงานสำเร็จแล้วจึงเผยแพร่ขยายผล นอกจากนี้ การเป็น “นักวิชาการเกษตรที่แท้” นั้น ควรถึงพร้อมและเท่าทันการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านการแก้ปัญหาของเกษตรกรในชุมชน และต้องมีจิตวิญญาณของการตั้งใจถ่ายทอดความรู้ให้ทุกคน ต้องถือว่า ความรู้ยิ่งจ่ายมาก ย่อมได้รับมากขึ้นเช่นกัน คำถามสำคัญ คือ การคัดเลือกบุคลากรนั้นควรมีมาตรการอย่างไร เพื่อสร้างมาตรฐานดังกล่าวข้างต้น

ประการที่สี่ “ธรรมาภิบาล คือ หัวใจสำคัญขององค์กร” การแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้แสดงถึงความเป็นห่วงและความต้องการให้มหาวิทยาลัยมีการบริหารจัดการ การควบคุมดูแลใน กิจกรรมต่าง ๆ ให้ถูกต้องเหมาะสมและเป็นธรรม ทั้งนี้เพื่อสร้างสรรค์และส่งเสริมองค์กรให้มีศักยภาพ และประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้บุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องเกิดความศรัทธา และเชื่อมั่นในการทำงานความคาดหวัง คือ มหาวิทยาลัยต้องเป็นองค์กรที่โปร่งใส โดยยึดหลักการของธรรมาภิบาลทั้งหกประการ คือ หลักการมีส่วนร่วมของสาธารณชน หลักความสุจริตและโปร่งใส หลักพันธะความรับผิดชอบต่อสังคม หลักกลไกการเมืองที่ชอบธรรม หลักเกณฑ์ที่ยุติธรรมและชัดเจน รวมทั้งหลักประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ประการที่ห้า “การส่งเสริมให้บุคลากรทำงานอย่างมีความสุข และเห็นคุณค่าของคน จากการประพฤติปฏิบัติดีตาม” สังเกตได้จากการนำเสนอ เรื่อง แนวคิดในการทำงาน ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าเป็นจุด “วรรคทอง” ของผู้เกษียณอายุราชการที่ฝากให้คนรุ่นหลัง ช่วยสะท้อนการมองตนเองและเห็นคุณค่าคนอื่นรวมทั้งการทำงานโดยมุ่งมั่นตั้งใจและคาดหวังให้ทุกคนคำนึงถึงหน้าที่ตนเองเป็นหลัก นับเป็นเรื่องที่ฟังชื่นชมและส่งเสริม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ความสุขเกิดได้ทีนี้และทุกขณะที่ได้ทำงาน “Happyness is here and now”
จงทำงานด้วยความซื่อสัตย์ สร้างสรรค์และรักองค์กร
จงทำงานให้เต็มประสิทธิภาพและมีความสุขกับการทำงาน
ความรู้ยิ่งแจกจ่ายมากย่อมได้รับมากยิ่งขึ้น
มุ่งมั่นทำจริง ทำให้สำเร็จ ทำงานให้ดีที่สุดให้สุดความสามารถที่มีอยู่
จงมีความสุขในการทำงาน จงซื่อสัตย์ซื่อตรงในงานที่ปฏิบัติ
การทำงานต้องมีความพร้อมทั้งวัสดุอุปกรณ์ และร่างกายแรงใจ
จงทำงานด้วยความเสมอต้นเสมอปลาย และมองโลกในแง่ดี
โปรดทำงานให้ตรงเวลาและรับผิดชอบในหน้าที่
ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จย่อมอยู่ที่นั่น
ทำงานด้วยใจรัก ไม่เอาไรต์เอาเปรียบผู้ร่วมงาน
ทำงานให้ดีที่สุดในวันนี้

แนวคิดข้างต้น คือ สารสาระสือสายใยจากผู้เกษียณอายุราชการของมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2559 ซึ่งสะท้อนให้เห็นชัดเจนว่า หลายคนตั้งใจทำงานเพื่อมหาวิทยาลัยแม่โจ้ และยังเชื่อมั่นในคุณค่าของตนเอง และที่น่ายินดีอย่างยิ่งสำหรับคนรุ่นหลังคือ “ทำอย่างไรให้ทำงานอย่างมีความสุข” ดังคำกล่าวของรองศาสตราจารย์เพ็ญรัตน์ หงษ์วิทยากร อติตรองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งกล่าวว่า “ความสุขเกิดได้ทีนี้และทุกขณะที่ได้ทำงาน “Happyness is here and now” ■

แต่...ผู้เกษียณอายุราชการ พ.ศ. 2559

“หอมกลิ่นความดีงาม”

มวลไม้ดอกส่งกลิ่นหอมระรวยริน
“โมก” “มะลิ” “มะลุลี” “จำปี” เยือน
ทั้ง “พุทธรักษา” “พุดน้ำบุศย์” “พิกุล” พร้อม
“สายน้ำผึ้ง” “เล็บมือนาง” ผাগกลิ่นมา
แม้ดอกไม้หอมเพียงใดมีอาจเท่า
คงคุณค่าคุณประโยชน์เนิ่นนานวัน
เฉกเช่นความดีงามคนแม่ใจ
“ดร.ยงยุทธ ศรีเกี่ยวฝัน” ท่านจัดวาง
มิตรประเทศไกลไกลมาเยือนเยี่ยม
ความร่วมมือเกษตรกรรมแผ่กระจาย

“รองศาสตราจารย์ ดร.ปราโมช ศีตะโกเศศ”
นามออสตรีดินแดนงามวิไล
อีกผลงานร่วมวางแผนร่วมริเริ่ม
เพื่อเรียนรู้ปรัชญาพระราชทาน

“ที่ปรึกษา กมลวรรณ เปรมเกษม” ท่านเยี่ยมยิ่ง
งานวิเคราะห์งบประมาณไม่เอนเอียง

การวางตนเหมาะสมชวนพินิจ
ศึกษางานจนเพิ่มพูนประสบการณ์

“ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูชีพ ชีพอุดม”
แก้ปัญหาสถานการณ์รู้เท่าทัน

งานริเริ่มพื้นที่แพร่เพื่อแม่ใจ
ร่วมสร้างงานสร้างชุมชนทั้งต้นปลาย
“ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชูศักดิ์ จันทนพิศริ”
นักบริหารมิตรไมตรีเอื้ออาทร
กลยุทธ์กว้างแผนนั้นยอดเยี่ยม
การวางแผนนโยบายท่านเชี่ยวชาญ

“รองศาสตราจารย์เพ็ญรัตน์ หงษ์วิทยากร”
คุณค่าคนครองงานรองอธิการบดี
นักวางแผนผู้เตรียมพร้อมการเปลี่ยนแปลง
คุณภาพงานวิชาการมหาวิทยาลัย

คุณณัฐฉิณี สินฉิม ท่านแข่งแกร่ง
พร้อมเชื่อมโยงประสานทุกกิจการ

โชนแจ่มชื่นจริงใจหาใดเหมือน
“จำปา” เพื่อน “แก้ว” “กุหลาบ” “กระดังงา”
“ราชาวดี” อ่อนน้อมชวนค้นหา
สะท้อนคุณค่าบุพพานาพันธุ์
หอมความดีคนเราที่สร้างสรรค์
คือนิรันดร์ข้ามเวลาระยะทาง
อาวุโสวิชาการงานกว้างขวาง
แผนแนวทางเครือข่ายนโยบาย
จึงเต็มเปี่ยมโครงการสู่เป้าหมาย
ความหลากหลายวัฒนธรรมนำสู่ไทย

ท่านสำเร็จการศึกษาเมืองทันสมัย
เชี่ยวชาญในสัตวศาสตร์วิทยาการ
หลักสูตรเพิ่ม “ภูมิสังคม” คนกล่าวขาน
ทั้งสืบสานปฏิบัติตามความพอเพียง

แบบอย่างหญิงคนทำงานมีชื่อเสียง
ทั้งร้อยเรียงนโยบายกับแผนงาน

คือนักคิดนักวางแผนนักประสาน
อดีตประธานของแผนงานคนสำคัญ

นักบริหารมากคำคมคนสุขสันต์
ถ้อยวาที่สัมพันธ์จนผ่อนคลาย

จนเติบโตชุมชนร่วมมีขาดสาย
แผ่ขยายผลงานเพื่อเกษตรกร
คนปิติ’งานวิจัยและการสอน
เศรษฐศาสตร์พยากรณ์ท่านชำนาญ
หาใครเทียมถ้อยวาที่งานประสาน
มาตรฐานการศึกษาชัดเจนดี

แบบอย่างสอนคนตระหนักในศักดิ์ศรี
บทเรียนชี้ผู้นำสตรีมองการณ์ไกล
วิสัยทัศน์ถ้อยถ้อยแถลง การเคลื่อนไหว
พันธกิจใหญ่เรื่องสำคัญท่านพัฒนา

เปี่ยมพลังแรงสนับสนุนอุดมศึกษา
มีส่วนร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย

การวางตนคนทักท่านเข้มเข็น
สารพันปัญหาหนักหนาอย่างไร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชยัน สุวรรณ
ปฏิบัติวิจัยศัตรูพืชนานา
ท่านถ่ายทอดความรู้อย่างชัดเจน
ฝึกทักษะเชี่ยวชาญคนยลยิน

ดร.เสกสันต์ อุตสาหานนท์
นักวิชาการจริงแท้เชื่อมั่นตน
ความละเอียดประณีตและรอบคอบ
ความเรียบง่ายเรียบง่ายแต่เฉียบไว

นักวิชาการพิชัย สมบูรณ์วงศ์
นักจัดการนักต่อสู้ใครเทียบทัน
นักทดลองเรียนรู้จนชัดแจ้ง
ทั้งสาธิตบรรยายปฏิบัติงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรวรรณ ชาลีพรหม
ปริญญาเอกจากออสเตรเลียระดับตน
อารักขาพืชอารักขาคนบันดลกิจ
สานประโยชน์สู่เกษตรกรผู้ทำกิน

อาจารย์สมพรมีแสงแก้ว
จากนักวิชาการเกษตรชาวอยุธยา
กว่าสามทศวรรษที่เสียสละ
ผู้อำนวยการนักบริหารคนสำคัญ
คือผู้มีคุณค่ารู้หน้าที่
คือผู้นำแห่งมหาวิทยาลัยแม่โจ้ชุมพร

นักวิชาการ “วิทยา เจริญอรุณวัฒนา”
กิจการงานหลากหลายท่านติดตาม
ยี่สิบเก้าปีเจ็ดเดือนสิบเก้าวัน
คอยหมั่นเวียนทำการงานให้สมบูรณ์

คุณยุพา อำภา ผู้เพียรกิจ
คอยอำนวยความสะดวกทุกเวลา
กว่าสี่ทศวรรษที่ล่วงผ่าน
ระยะทางพิสูจน์ม้าที่อดทน

นาม “ประเวศ ชัยเขต” วิเศษนัก
คอยช่วยเหลือบุคลากรไม่ประวิง
เลิศน้ำใจไม่ตรีงามงานสรรพเสร็จ
เป็นเบื้องหลังกลจักรมหาวิทยาลัย

พร้อมหยิบยื่นช่วยเหลือทางแก้ไข
ท่านเต็มใจแก้ไขทุกครั้งครา

ฝากผลงานอนเอนก่อนันต์การศึกษา
มุ่งมั่นอารักขาพืชพันธุ์เพื่อแผ่นดิน
ทั้งสาธิตแสดงด้วยศาสตร์ศิลป์
ครองชีวิด้วยหลักธรรมส่องนำตน

คือบุคคลต้นแบบมีเหตุผล
คนยลยินลือชื่อนามมีวินัย
คือคำตอบการตรวจงานทุกสมัย
คือหนึ่งในคนดีศรีสถาบัน

นักปฏิบัติผู้ยืนยงนักสร้างสรรค์
นักเพาะพันธุ์พืชที่ดีมีหลักการ
จึงแถลงอธิบายและสื่อสาร
ท่านเชี่ยวชาญเพราะงานหนักไม่ช้าคน

ท่านสั่งสมความพอกเพียรสัมฤทธิ์ผล
งานวิจัยสืบค้นเพื่อแผ่นดิน
กำจัดพิษโรคพืชทางพันธุ
เน้นท้องถิ่นเชื่อมั่นภูมิปัญญา

เปล่งประกายวาวแวววาววิไลค่า
ท่านค้นคว้าวิจัยเพื่อสถาบัน
อุตสาหะพยายามและสร้างสรรค์
ประสานงานสารพันคนไหว้วอน
คือผู้ที่มีจิตตั้งใจสอน
คือสมพรมีแสงแก้วอันแวววาม

สร้างคุณค่าชาญเกษตรคนไถ่ถาม
เพื่อสร้างความเจริญรุ่งเรืองอรุณ
อรุณนั้นไม่เคยหยุดส่องแสงสุริย์
ตอบแทนคุณแผ่นดินถิ่นวิทยา

ผู้อุทิศตนเพื่อการศึกษา
สู่คุณงามสร้างคุณค่าเสริมคุณคน
หลากหลายเรื่องราวหลายเหตุการณ์ผู้ฝึกฝน
กาลเวลาพิสูจน์คนว่าคนจริง

งานเครื่องจักรงานอาคารงานทุกสิ่ง
ใครไหว้วานว่องไวไปทันใด
นามประเวศเป็นคนเก่งไม่สงสัย
ให้ซบเค็ลื้อนก้าวไกลอย่างอดทน

ม.ล.ปรีชา เกษมสันต์
ทั้งจิตใจที่สุขุมและถ่อมตน
ปรีชากิจปรีชาเกิดเลิศคุณค่า
เกษมสันต์เกษมสุขทุกซุ่ห่างไกล

คุณอนุพงษ์ แก้วอาทิตย์
เปี่ยมน้ำใจรับส่งคณาจารย์

แม้ยามเข้ายามสายหรือบ่ายค่ำ
ทั้งนอบน้อมถ่อมตนจิตใจกว้าง

“นายนคร ภูเฉลิม” เสริมส่งกิจ
ขยันการทุ่มกายใจเปี่ยมริ้วแรง
สามสิบหกปีผ่านพ้นจวบจนเกษียณ
วางตนดีมีผองเพื่อนร่วมกิจการ

“นายณรงค์ สดา” คณะบริหารธุรกิจ
แม้เส้นทางยาวไกลกันดารตอน
คนยิ้มง่ายอารมณ์ดีมีที่ท่า
พร้อมช่วยเหลือเกื้อกูลทั้งใกล้ไกล

“นายสมศักดิ์ ไคร้มา” มาซูเชิต
จะเหนือใต้ออกตกได้พึ่งพิง
จากคณะผลิตฯสู่กองกิจการนักศึกษา
ท่านคือเมล็ดพันธุ์แห่งความดี

“นายทวี ทันวัน” แสนขยันกิจ
คือคนเก่ง คนดี เลิศมนุษย์สัมพันธ์
สามสิบเอ็ดปีคือคุณค่าของการทำงาน
ขออวยพรให้ท่านจากใจจริง

“นายศรีจันทร์ อำชำฤทธิ์” กิจประเสริฐ
ตำแหน่งพนักงานห้องปฏิบัติการ
คือคนเก่งคณะผลิตฯมากมิตรสหาย
มอบชีวีเพื่อการทำงานเนิ่นนานมา

“นางสาวเยาวภา วงศ์เรือง” เลื่องเก่งกิจ
มากน้ำใจใจไฟเพราะหมั่นการงาน
คือคนกล้าคนเก่งก่อปรการแกร่ง
ร้อยเรื่องราวล้วนสำเรีจน่านิยม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพวรรณ บุญธรรม
การศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปรีชากิจปรีชาดีมีเหตุผล
พลขับเครื่องจักรกลผู้มีน้ำใจ
รักมวลมิตรรู้เมตตาจิตแจ่มใส
มีวินัยตั้งใจทุกว้าววัน

เป็นที่รักแก่ผองมิตรไม่เปลี่ยนผัน
จิตบริการตลอดภยถึงร้องกวาง

ยังประจำหน้าที่มีเมินหมาง
ทุกเส้นทางแนวแน่ในริ้วแรง

มากมวลมิตรคนรักใครไม่หน่ายแหนง
ความดีแสดงไม่ระย่อไม่ท้องาน
คือปากเพียรประจักษ์กิจประสิทธิ์สถาน
ดูแลงานด้านพิชพันธุ์ตามขั้นตอน

ท่านเป็นมิตรช่วยอาจารย์การกิจสอน
กิจสัตย์ตรงเวลาพาตลอดภย
งานหนักเบานานาร่วมเคลื่อนไหว
ช่วยเหลืองานทั้งน้อยใหญ่อย่างแท้จริง

สุดประเสริฐซึ่บรรดล่องไวว่องวิ่ง
มิเกรงกริ่งกล้าแกร่งริ้วแรงดี
คนทั่วหน้าล้วนรักใคร่แสนสุข
สมศักดิ์ศรีสมคุณค่าแห่งสถาบัน

แห่งคณะผลิตฯ แสนลือลั่น
รู้แบ่งปัน รักหน้าที่ ท่านดีจริง
มั่นหลักการมากมวลมิตรสนิทยั้ง
ทวยิ่งแสนสุขสันต์ทุกวันวาร

ท่านเป็นเลิศงานคล่องคนกล่าวขาน
เป็นตำนานคนปราดเปรีื่องเลื่องวิชา
มีเลื่อมคลายสายสัมพันธ์มั่นหนักหนา
ศิริกล้าริ้วแรงฤทธิ์สถิตนาน

คือคูคิดคณะสารสนเทศการสื่อสาร
รู้ประสานบริหารดีมีคนชม
คือริ้วแรงแห่งประสภารณที่สั่งสม
คือเฉียบคมชัดเจนและฉับไว

คือผู้นำความรู้ทันสมัย
สวมผ้าไทยสื่อแบบอย่างทุกวันวาร

มาเรียไดอานา พี.จินต๊ะคาด
ภาษาอังกฤษแบบแผนราชการ
ท่านช่วยเหลือการกีฬาให้แข็งแกร่ง
อุปสรรคปัญหาผ่านพ้นไป

“นายทิม เป็งดี” มีเชิงชาญงานเกษตร
คือคนเก่ง สำนักวิจัยฯ อย่างแท้จริง
คือเพียรคุณเพียรค่าแห่งการงาน
คือชีวิตที่เต็มเปี่ยมล้นด้วยไมตรี

บรรจงกลอนพจนาคารวะท่าน
กราบคุณพระรัตนตรัยบันดาลพร

สร้างโอกาสช่วยแม่ใจเรื่องสื่อสาร
ความเชี่ยวชาญผลงานน่าชื่นใจ
ด้วยแรงกายแรงใจร่วมแก้ไข
ประสบการณ์ช่างยิ่งใหญ่ขออ้างอิง

รู้สังเกตพืชและสัตว์ชัดเจนยิ่ง
ไม่ทอดทิ้งการทำงานประสานดี
คนกล่าวขานเป็นแบบอย่างหว่างวิถี
คือชีวีทรงคุณค่าเอื้ออาทร

ขอบคุณการเป็นแบบอย่างสร้างอนุสรณ์
สุขสถาวรอายุมั่นนิรันดรเทอญ

.....

* หมายเหตุ - บทร้อยกรองนี้เผยแพร่ในงานแสดงมุทิตาจิตแต่ ...ผู้เกษียณอายุราชการจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2559
- รายนามผู้ประพันธ์ 1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิพรทิพย์ คำดี 2. อาจารย์ลักขณา ซาปู้ 3. อาจารย์สุนทร ค่ายอด
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

